

ส่วนที่ 1

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาในรอบปีการศึกษาที่จัดทำรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา ประกอบด้วยการสรุปสาระสำคัญ ดังนี้

1. การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพังงาเป็นสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะทางด้านวิชาชีพเฉพาะทาง ทางเกษตรเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาในแต่ละระดับการศึกษา การมีคุณธรรมจริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทั้งในด้านการมีความรู้ การมีทักษะ และการประยุกต์ใช้ ตลอดจนมีความสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขได้อย่างมีคุณภาพและมีความสุข โดยมีผลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาด้านต่างๆ ดังนี้

1.1 ผลสัมฤทธิ์

1.1.1 ผู้เรียนมีผลการประเมินด้านความรู้ ร้อยละ 89.57 ด้านทักษะและการประยุกต์ใช้ ร้อยละ 92.00 และด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ร้อยละ 95.79 ด้านหลักสูตรอาชีวศึกษามีผลการประเมินร้อยละ 92.00 ด้านการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา มีผลการประเมินร้อยละ 100.00 ด้านการบริหารจัดการ มีผลการประเมินร้อยละ 93.85 ด้านการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ มีผลการประเมินร้อยละ 100.00 ด้านความร่วมมือในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ มีผลการประเมินร้อยละ 100.00 และด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย มีผลการประเมินร้อยละ 80.00

1.1.2 ผู้สำเร็จการศึกษามีผลการประเมินด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คิดเป็นร้อยละ 92.34 การจัดการอาชีวศึกษา มีผลการประเมิน คิดเป็นร้อยละ 97.07 การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ มีผลการประเมิน คิดเป็นร้อยละ 95.00 ผลการประเมินในภาพรวมทั้ง 3 มาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 94.60 อยู่ในระดับยอดเยี่ยม

1.1.3 สถานประกอบการ หน่วยงานภายนอก ให้การยอมรับผู้สำเร็จการศึกษา การจัดการอาชีวศึกษา และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

1.2 จุดเด่น

1.2.1 ผู้เรียนมีสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระ

1.2.2 ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

1.2.3 การมีงานทำและศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษา

1.2.4 การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ การปรับปรุงรายวิชา การกำหนดรายวิชาเพิ่มเติม

1.2.5 คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ

1.2.6 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้สู่การปฏิบัติที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

1.2.7 การจัดการเรียนการสอน

1.2.8 การบริหารจัดการชั้นเรียน

1.2.9 การพัฒนาตนเองและวิชาชีพของครูและบุคลากร

1.2.10 การเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน

1.2.11 การบริหารจัดการระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการสถานศึกษา

1.2.12 อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงานหรืองานฟาร์ม

1.2.13 การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

1.2.14 การบริหารสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม

1.2.15 การระดมทรัพยากรเพื่อการจัดการเรียนการสอน

1.2.16 การบริการชุมชนและจิตอาสา

1.3 จุดที่ควรพัฒนา

1.3.1 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ของผู้เรียน

1.3.2 ผลการแข่งขันทักษะวิชาชีพของผู้เรียน

1.3.3 ผู้สำเร็จการศึกษามีจำนวนต่ำกว่าร้อยละ 80

1.3.4 การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะอย่างเป็นระบบ

1.3.5 พัฒนาระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง

1.3.6 แหล่งเรียนรู้และศูนย์วิทยบริการ

1.3.7 ผลงานของผู้เรียนด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย

1.4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

จากผลการประเมินตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 สถานศึกษาควรมีโครงการเพื่อการพัฒนา ดังนี้

1.4.1 โครงการเตรียมความพร้อมเพื่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET)

1.4.2 โครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนเข้ารับการประกวด แข่งขันทักษะวิชาชีพ

1.4.3 โครงการพัฒนาระบบการช่วยเหลือและดูแลผู้เรียน

1.4.4 โครงการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะอย่างเป็นระบบ

1.4.5 โครงการพัฒนาระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ครอบคลุมทุกห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ

1.4.6 โครงการพัฒนาศูนย์วิทยบริการอย่างต่อเนื่อง

1.4.7 โครงการจัดทำ MOU กับสถานประกอบการ

1.4.8 การระดมทรัพยากรเพื่อการจัดการเรียนการสอน

1.4.9 โครงการสนับสนุนงานวิจัย นวัตกรรม โครงการงานวิทยาศาสตร์ โครงการวิชาชีพ หรือ สิ่งประดิษฐ์ของผู้เรียน

2. การสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพังงา จัดการเรียนการสอนโดยให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน สถานประกอบการต่างๆ ตลอดจนชุมชน รวมทั้งเป็นแหล่งในการพัฒนา และให้ความรู้แก่ประชาชนในรูปแบบการจัดการศึกษาในการให้ความรู้ อาทิเช่น

2.1 หลักสูตรระยะสั้น

2.2 โครงการอาชีวศึกษาเพื่อการพัฒนาชนบท

2.2 การส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษา ได้เข้าร่วมประกวดแข่งขันในโครงการต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งได้รับผลสำเร็จด้วยดี การทำความร่วมมือ (MOU) กับสถานประกอบการต่างๆ เพื่อเป็นการจัดส่งนักเรียน นักศึกษาเข้ารับความรู้ในการฝึกงาน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อนักเรียน นักศึกษา และสถานประกอบการต่างๆ ทั้งส่วนกลางและในจังหวัด การดำเนินการในงานศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการรายใหม่ ซึ่งมีการดำเนินการอย่างจริงจัง ซึ่งเป็นการสร้างความเชื่อมั่นกับทุกฝ่าย อีกทั้งการจัดกิจกรรมต่างๆ มีการเชิญหน่วยงานและองค์กรภายนอกของสถานศึกษามาร่วมเป็นวิทยากร แลกผู้มีเกียรติ และผู้เข้าร่วมงาน เสนอความคิดเห็นต่างๆ การจัดส่งครูเข้ารับการศึกษาฝึกงานในสถานประกอบการ การเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพของหน่วยงานองค์กรต่างๆ ซึ่งถือว่าวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพังงา ได้ดำเนินการบริหารจัดการโดยทุกคนมีส่วนร่วมในการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และสถานประกอบการโดยตรง นอกเหนือจากงานทวิภาคี และ อศ.กช. ซึ่งดำเนินการสอนทั้งภายในจังหวัด และจังหวัดใกล้เคียง

3. การจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่บรรลุเป้าประสงค์ของหน่วยงานต้นสังกัด

จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะความรู้ในด้านวิชาชีพทั้งในระดับ ปวช. ปวส. และปริญญาตรี ตลอดจนการจัดการศึกษาในระบบต่างๆ เช่น หลักสูตรระยะสั้น ตามคุณวุฒิวิชาชีพที่กำหนด โดยจำแนกได้ดังนี้

3.1 การจัดการเรียนการสอนในระบบ ปวช. ปวส.

3.2 การจัดการเรียนการสอนในระบบ อศ.กช.

3.3 การจัดการเรียนการสอนในระบบทวิภาคี

3.4 การจัดการเรียนการสอนในระบบทวิศึกษา

3.5 การจัดหลักสูตรระยะสั้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพังงาได้ดำเนินการจัดการศึกษาของสถานศึกษา บรรลุตามเป้าประสงค์ของหน่วยงานต้นสังกัด คือสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา อย่างมีคุณภาพ โดยได้รับการประเมินจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการบริหารจัดการศึกษา ในระดับมาตรฐานดี

4. การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาที่เป็นแบบอย่างที่ดี (Best Practice)

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพังงา มีการจัดการเรียนการสอนเป็นระยะเวลานาน ซึ่งสร้างความสำเร็จให้กับผู้เรียน นักศึกษา และประชาชนผู้สนใจในการประกอบวิชาชีพต่างๆ จนประสบ

ความสำเร็จมากมาย ในส่วนของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาที่เป็นแบบอย่างที่ดี (Best Practice)

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพังงาได้ดำเนินโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี กรณีศึกษา: ผักลิ้นห่านตำนานผักพื้นบ้านอันดามัน และโครงการ อาชีวศึกษาค่านิยมไทยเกษตรทฤษฎีใหม่และวัฒนธรรมท้องถิ่น การปลูกผักลิ้นห่านอินทรีย์ ร่วมกับ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนไร่นาสวนผสมและเกษตรผสมผสาน และปราชญ์เกษตรเศรษฐกิจพอเพียง ร่วมกันศึกษาการปลูกผักลิ้นห่านในระบบโรงเรือน โดยใช้วัสดุปลูกเป็นดินอินทรีย์ที่ได้ผ่านการหมักมาเรียบร้อยแล้ว และการพัฒนาสูตรดินต่างๆ ซึ่งในระบบการเจริญเติบโตของผักลิ้นห่านในธรรมชาติจะสามารถเจริญเติบโตได้ดีในดินปนทราย หรือดินชายหาดนั่นเอง แต่ในครั้งนี้ทางวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพังงากับสถาบันการศึกษา หน่วยงาน กลุ่มชาวบ้าน และปราชญ์ชาวบ้าน ได้นำมาปลูกในระบบของโรงเรือนแบบเปิดโล่งและใช้ดินที่ผ่านการหมักมาแล้ว รวมถึงพัฒนาสูตรดินต่างๆ เป็นการดำเนินงานในเชิงอนุรักษ์ผักพื้นบ้าน โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

4.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

ผักพื้นบ้านภาคต่างๆ ของประเทศไทยล้วนมีความแตกต่างกันตามภูมิศาสตร์ของแต่ละพื้นที่ พืชแต่ละชนิดล้วนมีความสำคัญของคุณสมบัติทางยา และคุณสมบัติอื่นๆ รวมถึงการใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกัน สามารถนำมาประยุกต์ใช้หรือนำมาวิจัยและปรับใช้กับการดำเนินชีวิตในปัจจุบันได้อย่างต่อเนื่อง ผักพื้นบ้านบางชนิดที่มีเฉพาะพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง และอาจพบได้ยากขึ้นอยู่กับเฉพาะบางพื้นที่ที่มีความเหมาะสมนั้นๆ ซึ่งคนส่วนใหญ่ไม่ค่อยรู้จักมีเพียงเฉพาะคนในท้องถิ่นที่ได้อาศัยใช้เป็นอาหารหรือใช้ประโยชน์จากผักพื้นบ้านนั้นๆ ซึ่งในอำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา มีผักพื้นบ้านชนิดหนึ่งที่มีคนรู้จักน้อยมาก ในชื่อที่ชาวบ้านเรียกว่า “ผักลิ้นห่าน” แต่ในปัจจุบันมีปริมาณน้อยลงมาก หากหาข้อมูลจากชาวบ้านจะทราบว่าพื้นที่ส่วนใหญ่ที่ยังมีผักลิ้นห่านอยู่จะเป็นพื้นที่ของอุทยานแห่งชาตินั่นเอง ชาวบ้านในท้องถิ่นจะนิยมนำผักลิ้นห่านมาประกอบอาหาร เช่น เมนูผักลิ้นห่านต้มกะทิ ผักลิ้นห่านน้ำมันหอย หรืออาจจะนำมาเป็นผักเครื่องเคียงกินกับน้ำพริก นอกจากรสชาติที่อร่อยแล้วนั้น ผักชนิดนี้ยังอุดมสมบูรณ์ไปด้วยคุณค่าทางอาหารต่างๆ มีทั้งวิตามิน เกลือแร่ และแร่ธาตุ รวมถึงสรรพคุณเป็นยาที่จะช่วยให้สุขภาพร่างกายของเราสมบูรณ์แข็งแรงได้

แต่ในปัจจุบันปริมาณผักลิ้นห่านมีปริมาณที่ลดน้อยลงมาก เนื่องจากนิยมบริโภคกันอย่างแพร่หลายและเป็นที่ต้องการของตลาดที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจโรงแรม หรือร้านอาหารต่างๆ ทำให้ผักลิ้นห่านมีมูลค่าสูงขึ้น เป็นที่ต้องการของท้องตลาดจนอาจจะทำให้ผักชนิดนี้สูญพันธุ์ได้ หากไม่มีการขยายพันธุ์หรือเพิ่มจำนวนมากขึ้น ดังนั้นทางวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพังงา เล็งเห็นถึงสภาพปัญหาเหล่านี้จึงมีแนวคิดที่จะอนุรักษ์พันธุ์ของผักลิ้นห่านเอาไว้และบูรณาการกับโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ เพื่อศึกษาการขยายพันธุ์ผักลิ้นห่านให้สามารถปลูกได้ในระบบของโรงเรือน และในดินชนิดอื่นๆ ต่อไป

4.2 วัตถุประสงค์

4.2.1 เพื่ออนุรักษ์พันธุ์ของผักลิ้นห่านท้องถิ่นในแถบชายฝั่งทะเลอันดามัน

4.2.2 เพื่อศึกษาวิธีการขยายพันธุ์และชนิดของดินที่ปลูกที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของผักลิ้นห่าน

4.2.3 บูรณาการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาและอนุรักษ์ผักพื้นเมืองประจำถิ่น

4.2.4 บูรณาการเรียนการสอนโดยความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา หน่วยงาน ชุมชนและปราชญ์เกษตรเศรษฐกิจพอเพียง

4.3 กรอบแนวคิด

การเรียนการสอนของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพังงา นอกจากได้ศึกษาภายในวิทยาลัยฯ แล้ว ยังมุ่งเน้นให้ครูและนักเรียน นักศึกษา ใช้วิชาความรู้ ไปพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น เพื่อให้เกิดประโยชน์พัฒนา และประกอบอาชีพ สู่ความยั่งยืน โดยดึงความร่วมมือจากทุกภาคส่วน

4.4 วิธีการดำเนินงาน

4.4.1 ศึกษาลักษณะทั่วไปของผักลิ้นห่าน

4.4.2 สร้างเครือข่ายความร่วมมือ

4.4.3 การปลูกผักลิ้นห่านในระบบโรงเรือน 2 แบบ

1) ระบบโรงเรือนแบบเปิดโล่งและหลังคาพลาสติก

2) ระบบโรงเรือนแบบเปิดโล่งและพรางแสง

4.4.4 พัฒนาสูตรดินที่เหมาะสมต่อการปลูกผักลิ้นห่าน

4.4.5 ดูแลและเก็บข้อมูลการเจริญเติบโต

4.4.6 สรุปผลและรายงาน

4.5 ผลการดำเนินงาน

มีการสรุปผลการดำเนินงาน ทั้งในเรื่องระบบโรงเรือนสูตรดินที่เหมาะสมต่อการปลูกผักลิ้นห่าน และนำไปเผยแพร่ในหลายช่องทาง เพื่อให้สาธารณชนได้รับรู้และสามารถนำไปต่อยอด เพื่อการพัฒนาและประกอบอาชีพต่อไป

4.6 ประโยชน์ที่จะได้รับ

นักเรียน นักศึกษา นำความรู้ไปพัฒนา และอนุรักษ์พันธุ์พืชประจำท้องถิ่นในแถบชายฝั่งทะเลอันดามัน ศึกษาวิธีการขยายพันธุ์และชนิดของดินที่ปลูกที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของผักลิ้นห่าน บูรณาการเรียนการสอนพัฒนาและอนุรักษ์ผักพื้นเมืองประจำถิ่นโดยความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา หน่วยงาน ชุมชนและปราชญ์เกษตรเศรษฐกิจพอเพียง เผยแพร่ผลการดำเนินการให้สาธารณชนได้รับรู้ ไปพัฒนาต่อยอด และประกอบอาชีพต่อไป
